

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNE PRAVOBRANILKE
JULIANE KOKOTT,
predstavljeni 23. januarja 2018¹

Zadeva C-635/16 P

Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV

„Pritožba – Ničnostna tožba – Dopustnost – Opredelitev predmeta tožbe – Izvajalska agencija za inovacije in omrežja (INEA) – Program Unije za ‚Instrument za povezovanje Evrope‘ (IPE) – Obveščanje o sklepu, s katerim se zavrne predlog, podan v odgovor na razpis za zbiranje predlogov v okviru IPE – Učinkovito sodno varstvo“

I. Uvod

1. Obravnavana zadeva nazorno kaže, kakšne težave lahko nastanejo za osebo, ki išče pravno varstvo, kadar Evropska komisija v okviru izvajanja svojih nalog uporablja agencijo, v tem primeru Izvajalsko agencijo za inovacije in omrežja (*Innovation and Networks Executive Agency*, v nadaljevanju: INEA).
2. To velja posebno, ko je, kot v tem primeru, komunikacija nezadostna: tako s strani INEA in s strani Komisije do zadevne osebe kot tudi med Komisijo in INEA.
3. Tako je pritožnica vložila obsežen predlog za financiranje v višini 20 milijonov EUR. Ne Komisija ne INEA nista pritožnici posebej posredovali odločbe, s katero je bil ta predlog implicitno zavrjen. Komisija je odločbo, s katero je določila seznam *izbranih* predlogov, sprejela 31. julija 2015 in jo tri mesece pozneje zgolj objavila na spletu.
4. INEA pa je pritožnici 17. julija 2015 – torej dva tedna pred odločbo Komisije – poslala elektronsko sporočilo, v katerem je pritožnici sporočila, da njen predlog ni bil vključen na začasni seznam projektov, za katere je financiranje odobreno, in razloge za to. V tem sporočilu je INEA, kar Komisija z obžalovanjem tudi priznava, navedla zavajajoč pouk o pravnih sredstvih, ki zbuja vtis, da je Komisija že sprejela odločbo, v zvezi s katero je že začel teči rok za izpodbijanje s tožbo.
5. Očitno je to elektronsko sporočilo sprožilo tožbo pritožnice in jo zmedlo, kar se izraža tudi s tem, da je tožbeni predlog vložila zoper „odločbo Komisije z dne 17. julija 2015“ – kar je datum elektronskega sporočila – in izpodbijani akt v tožbi ni enoznačno opredeljen. Komisija je podala ugovor nedopustnosti tožbe. Brez podrobnejše preučitve predmeta tožbe je Splošno sodišče s sklepom z dne 11. oktobra 2016² ugotovilo, da je tožba uperjena zoper elektronsko sporočilo, in ugodilo ugovoru nedopustnosti Komisije: Komisija ni avtorica izpodbijanega akta, izpodbijani akt pa je zgoljčasne narave.

¹ Jezik izvornika: nemščina.

² Sklep Splošnega sodišča z dne 11. oktobra 2016, Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija (T-564/15, neobjavljen, EU:T:2016:611).

6. Ta sklep Splošnega sodišča se izpodbija s to pritožbo. Tako ima Sodišče priložnost, da poudari pomen smiselne razlage tožbenega predloga za zagotavljanje učinkovitega pravnega varstva. Nenazadnje je treba upoštevati, da je bila v obravnavanem primeru zadevna oseba „speljana na napačno sled“ ravno zaradi nezadostne komunikacije.

7. Poleg tega je treba opozoriti, da je medtem pritožnica na Splošnem sodišču vložila še eno tožbo, s katero je svoj predlog preoblikovala. Tam zahteva, da se „Izvedbeni sklep Komisije [...] z dne 31. julija 2015 o seznamu predlogov, ki so bili [...] izbrani [...]“³ razglasi za ničten. Tudi v tem postopku je Komisija podala ugovor nedopustnosti in ga tokrat utemeljila s tem, da tožba ni bila pravočasno vložena. Četudi to ne bi smela biti relevantna okoliščina za presojo te pritožbe, to dodatno poudari pomen smiselne razlage tožbenega predloga za zagotavljanje učinkovitega pravnega varstva. Z njo nadaljnja tožba ne bi bila potrebna in bi se posledično lahko izognili temu, da kljub dvema tožbama vsebinska zakonitost ravnanja Komisije morda sploh ne bo podvržena sodni presoji.

II. Pravni okvir

8. Uredba Sveta (ES) št. 58/2003 z dne 19. decembra 2002 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti,⁴ določa pravni okvir za vzpostavitev in delovanje izvajalskih agencij. Člen 3(1) te uredbe Komisiji omogoča, da ustanovi izvajalsko agencijo, zato da nanjo prenese določene naloge v zvezi z upravljanjem enega ali več programov Skupnosti. V skladu s členom 4(2) imajo izvajalske agencije status pravnih oseb. Člen 6 določa naloge, za katere lahko Komisija zadolži izvajalsko agencijo; izvzete so naloge, ki vključujejo diskrecijsko pravico za uresničevanje političnih odločitev. Podrobnosti tega pooblastila se določijo v aktu o prenosu pooblastila.

9. Na podlagi Uredbe (ES) št. 58/2003 je bila INEA ustanovljena z Izvedbenim sklepom Komisije 2013/801/EU z dne 23. decembra 2013.⁵ Ker je naslednica Izvajalske agencije za vseevropsko prometno omrežje, se je na INEA preneslo vodenje določenih delov programa Unije za „Instrument za povezovanje Evrope“ (*Connecting Europe Facility*, v nadaljevanju: IPE).

10. Cilj programa Unije IPE je pospeševanje investicij v vseevropska omrežja. Za ta namen razpoložljiva sredstva na področju prometa za obdobje 2014–2020 znašajo 22 milijard EUR.⁶

11. Člen 18 Uredbe (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi IPE, spremembi Uredbe (EU) št. 913/2010 in razveljavitvi uredb (ES) št. 680/2007 in (ES) št. 67/2010⁷ določa:

„Dodeljevanje finančne pomoči Unije

(1) Po vsakem razpisu za zbiranje predlogov [...] Komisija v skladu s postopkom pregleda iz člena 25 odloči o višini finančne pomoči, ki se dodeli izbranim projektom ali delom projektov. [...]

(2) Komisija upravičence in zadevne države članice obvesti o vsaki finančni pomoči, ki se dodeli.“

12. Člen 25(1) Uredbe (EU) št. 1316/2013 določa, da Komisiji pomaga usklajevalni odbor za IPE.

3 Zadeva T-149/16, Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija, UL 2016, C 211, str. 56. Splošno sodišče do danes še ni sprejelo odločbe.

4 UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 235.

5 UL 2013, L 352, str. 65.

6 Izvedbeni sklep Komisije C(2014) 1921 final z dne 26. marca 2014 o vzpostavitvi večletnega delovnega programa 2014 za finančno pomoč na področju instrumenta za povezovanje Evrope – sektor prometa za obdobje 2014–2020, kakor je bil spremenjen z izvedbenimi sklepi Komisije C(2015) 2192 final z dne 8. aprila 2015, C(2015) 7358 final z dne 30. oktobra 2015 in C(2017) 5437 final z dne 3. avgusta 2017.

7 UL 2013, L 348, str. 129.

13. V zvezi s postopkom pregleda člen 25(2) Uredbe (EU) št. 1316/2013 napotuje na člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije,⁸ ki določa:

„(1) Kadar se uporablja postopek pregleda za akte, [...] odbor poda mnenje [...]. [...]

(2) Kadar je mnenje odbora pozitivno, Komisija sprejme osnutek izvedbenega akta.“

14. V uvodni izjavi 11 Uredbe (EU) št. 182/2011 je poudarjeno, da bi postopek preverjanja moral zagotoviti, „da Komisija izvedbenih aktov ne more sprejeti, če niso v skladu z mnenjem odbora, razen v zelo izjemnih okoliščinah [...]“.

15. Sklep Komisije C(2013) 9235 final z dne 23. decembra 2013 o prenosu pooblastil na Izvajalsko agencijo za inovacije in omrežja z namenom opravljanja nalog, povezanih z izvajanjem programov Unije na področju prometne, energetske in telekomunikacijske infrastrukture ter na področju prometnih in energetskih raziskav in inovacij, ki zajemajo zlasti izvrševanje odobritev, vključenih v splošnem proračunu Unije, določa naloge tako Komisije kot tudi INEA.

16. Člen 5 sklepa, naslovljen „Naloge, pridržane Komisiji“, v odstavku 2 določa, da INEA *ne* prevzame zlasti naslednjih nalog:

„[...] izdajanja sklepov o dodelitvi nepovratnih sredstev v okviru ‚Instrumenta za povezovanje Evrope‘ ter kakršnega koli spreminjanja teh sklepov, [...]“

Priloga I(B) sklepa določa, da se na INEA prenesejo naslednje naloge:

„[...]“

(a) Vodenje operacij in postopkov, ki vodijo do sprejetja sklepov Komisije o dodelitvi in o nepovratnih sredstvih in do sklenitve sporazumov o nepovratnih sredstvih, ter izvajanje ustreznih sklepov in sporazumov:

– [...]

– – informiranje zavrženih in uspešnih kandidatov o sklepih Komisije o dodelitvi Komisije, [...]“.

III. Dejansko stanje v pritožbenem postopku

17. Pritožnica, družba Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (v nadaljevanju: pritožnica), je družba s sedežem na Nizozemskem, ki vzdržuje floto 50 tovornih ladij.

A. Dejansko stanje in izbirni postopek

18. Dne 11. septembra 2014 je INEA objavila razpis za zbiranje predlogov v okviru IPE na področju prometa. Prioriteta predlogov naj bi bilo spodbujanje okolju prijaznih ukrepov v okviru razvoja „pomorskih avtocest“ (*motorways of the Sea*).⁹

⁸ UL 2011, L 55, str. 13.

⁹ Glej Prilogo II, 3.3.4., k Izvedbenemu sklepu Komisije C(2014) 1921 final.

19. Pritožnica je 25. februarja 2015 vložila predlog. Bistveni del tega predloga je bila namera, da se petindvajset ladij družbe, ki plujejo po pomorskih avtocestah Severnega in Baltskega morja, opremi s sistemi za čiščenje izpušnih plinov.

20. Postopek izbora predlogov je potekal v dveh stopnjah; v prvi, zunanji, stopnji izbora so odločali neodvisni zunanji strokovnjaki, v drugi, interni, stopnji izbora pa se je odločalo pod vodstvom pristojnega generalnega direktorata Komisije. Seznam po tem postopku izbranih predlogov je bil predložen usklajevalnemu odboru za IPE iz člena 25 Uredbe (EU) št. 1316/2013, ki je podal pritrdilno stališče.

21. Pritožnica je 17. julija 2015 od INEA prejela elektronsko sporočilo (v nadaljevanju: elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015) z naslednjo vsebino:

„[...] ocenjeni so bili popolni predlogi in Komisija je sestavila seznam predlogov, ki so izbrani za prejem finančne pomoči Unije. Usklajevalni odbor za IPE v sestavi predstavnikov držav članic je 10. julija 2015 podal pritrdilno stališče do tega začasnega seznama.

Žal vam moramo sporočiti, da vaš predlog v zgoraj opisanem postopku ni bil uspešen, in sicer zaradi naslednjih razlogov:

[Sledi naštevanje razlogov.]

Sproženi so postopkovni koraki za sprejetje odločbe s strani Evropske komisije za izbor in dodelitev denarnih sredstev [...]. V malo verjetnem primeru, da pri sprejemanju te odločbe pride do sprememb, ki zadevajo vaš predlog, boste posebej obveščeni po elektronski pošti.

[...]

Kakršno koli [vprašanje, odgovor ali pritožba] nima ne smisla ne učinka za podaljšanje roka, ki velja za vložitev ničnostne tožbe zoper odločbo Komisije, sporočeno s tem sporočilom, ki se vloži v roku 2 mesecev po prejemu tega sporočila. [Sledi napotilo na Splošno sodišče Evropske unije kot pristojno sodišče in navedba naslova.] [...]"

22. Komisija je 31. julija 2015 sprejela Izvedbeni sklep C(2015) 5274 final o seznamu predlogov, ki so bili v okviru razpisov za zbiranje predlogov z dne 11. septembra 2014 na podlagi večletnega delovnega programa izbrani za finančno podporo EU na področju instrumenta za povezovanje Evrope (IPE) – Prometni sektor (v nadaljevanju: Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015). Ta sklep v svojem edinem členu določa:

„Priloženi seznam izbranih projektov skupnega interesa na področju IPE, ki prejmejo finančno podporo EU, ter ocenjena vsota upravičenih stroškov teh ukrepov, odstotek finančne podpore od ocenjene vsote upravičenih stroškov ter ustrezni najvišji zneski finančne podpore se potrdijo.“

23. Projekta pritožnice ni na seznamu izbranih projektov.

24. Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015 je bil 12. oktobra 2015 objavljen na spletni strani generalnega direktorata Komisije MOVE in 14. oktobra 2015 na spletni strani INEA.

B. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

25. Pritožnica je 25. septembra 2015 na Splošnem sodišču vložila tožbo, v kateri je zahtevala, naj se „odločba Komisije z dne 17. julija 2015, s katero je ta zavrnila [njen] predlog“ razglasi za nično. Ta tožba je bila vnesena v register Splošnega sodišča kot zadeva T-564/15.

26. Pritožnica je v utemeljitev tožbe navedla dva tožbena razloga. Prvič, Komisiji očita očitno napako pri presoji njenega predloga. Drugič, Komisija naj bi kršila načelo enakega obravnavanja, ker ni izbrala predloga pritožnice, medtem ko je izbrala druge, podobne predloge, pri čemer ni bil razviden jasen razlog za to neenako obravnavanje.

27. Komisija je 18. decembra 2015 z ločeno vlogo vložila ugovor nedopustnosti. Ta vloga je bila pritožnici vročena 12. februarja 2016.

28. Ugovor nedopustnosti je Komisija oprla na dva argumenta. Prvič, sporno elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015 naj bi bilo pripravljeno dejanje, zato naj ne bi bilo izpodbojni akt. Drugič, tožba ne more biti uperjena zoper njo, saj avtorica izpodbijanega akta ni ona, temveč INEA.

29. V stališčih z dne 21. marca 2016 pritožnica navaja, da je bila z elektronskim sporočilom z dne 17. julija 2015 obveščena o končni odločbi Komisije, da zavrne predlog pritožnice, oziroma da ga je vsaj tako lahko razumela. Elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015 je sicer poslala INEA, vendar je v njem zgolj sporočilo o odločbi Komisije, ki jo s to tožbo izpodbija. Poleg tega naj bi se njena tožba razumela tako, da vključuje tudi Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015. Pritožnica zato predlaga, da se ugovor nedopustnosti Komisije zavrne.

30. V sklepu, sprejetem v pisnem postopku, je Splošno sodišče ugodilo ugovoru nedopustnosti Komisije in zato tožbo zavrglo kot nedopustno (v nadaljevanju: izpodbijani sklep).¹⁰

31. V točki 9 izpodbijanega sklepa Splošno sodišče navaja, da je predlog pritožnice uperjen zoper „elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015“. Izhajajoč iz tega razumevanja tožbenega predloga je Splošno sodišče prišlo do sklepa, da je tožba zoper Komisijo nedopustna, ker elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015 ne izvira od Komisije, ampak od INEA. Da je tožba nedopustna, je sklenilo tudi na podlagi tega, da ni uperjena zoper končno odločitev. Ta je bila sprejeta šele z Izvedbenim sklepom z dne 31. julija 2015. Nazadnje, tožbe naj ne bi bilo mogoče naknadno dopolniti tako, da vsebuje tudi Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015.

IV. Postopek s pravnim sredstvom in zahtevki strank

32. Z vlogo z dne 8. decembra 2016 je pritožnica vložila pritožbo zoper izpodbijani sklep in Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep razveljavi;
- zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški pred Splošnim sodiščem.

33. Komisija v pisnih stališčih z dne 16. februarja 2017 Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrne in
- pritožnici naloži plačilo stroškov.

34. Pred Sodiščem je bil glede pritožbe opravljen pisni postopek.

¹⁰ Sklep z dne 11. oktobra 2016, Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija (T-564/15, neobjavljen, EU:T:2016:611).

V. Ocena

35. Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge. Prvič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da je tožba nedopustna, ker je vložena zoper Komisijo, ki ni avtorica izpodbijanega akta. Drugič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo tudi s tem, da je ugotovilo, da je tožba nedopustna, ker izpodbijani akt ni dokončen. Tretjič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da ničnostne tožbe ni hotelo razumeti tako, da vključuje Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015.

36. Predlagam, da se prvi in tretji pritožbeni razlog preučita skupaj in da se ugotovi, da tožba ni bila vložena zoper elektronsko sporočilo INEA, temveč zoper Izvedbeni sklep Komisije z dne 31. julija 2015. Na podlagi tega naj se izpodbijani sklep razveljavi. Drugi pritožbeni razlog potem ni več pomemben. Vendar pa bom najprej obravnavala ugovore Komisije zoper dopustnost pritožbe.

A. Dopustnost pritožbe

37. Komisija trdi, da je ta pritožba v celoti nedopustna. Trdi, da se s ponovitvijo že na prvi stopnji predstavljenih argumentov in navajanjem novih dejstev prizadeva za novo presojo s strani Sodišča.

38. Ta trditev me ne prepriča.

39. V skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ter člena 168(1)(d) in člena 169(2) Poslovnika Sodišča izhaja, da je treba v pritožbi jasno navesti izpodbijane elemente izpodbijane odločitve Splošnega sodišča ter pravne trditve, ki ta predlog posebej utemeljujejo. Zahtev po obrazložitvi, ki izhajajo iz teh določb, ne izpolnjuje pritožba, ki samo ponavlja ali dobesedno navaja razloge in trditve, ki so bili predloženi Splošnemu sodišču, vključno s tistimi, ki so temeljili na dejstvih, ki jih je to sodišče izrecno zavrnilo.¹¹

40. Kadar pa pritožnik izpodbija način, kako je Splošno sodišče razlagalo ali uporabilo pravo Unije, se pravna vprašanja, obravnavana na prvi stopnji, lahko ponovno obravnavajo v pritožbenem postopku. Če namreč pritožnica svoje pritožbe ne bi mogla utemeljiti z razlogi in trditvami, ki jih je že navajala pred Splošnim sodiščem, bi postopek s pritožbo deloma izgubil smisel.¹² Namen pritožbe je namreč ravno presoja pravne argumentacije Splošnega sodišča glede trditev, podanih na prvi stopnji.

41. V tem primeru v nasprotju s trditvami Komisije ni mogoče ugotoviti, da se pritožnica na splošno omejuje zgolj na ponavljanje argumentov, predstavljenih že na prvi stopnji, in da s svojimi trditvami ne izpodbija bistvenega dela obrazložitve izpodbijanega sklepa.

42. Zaradi trditev Komisije, da pritožnica predstavlja nova dejstva oziroma argumente oziroma da zaradi drugih razlogov obstaja dvom o dopustnosti pritožničnih trditev, se bom na to vrnila v okviru preučitve posameznih pritožbenih razlogov.

¹¹ Sodba z dne 3. oktobra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet (C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 46 in navedena sodna praksa).

¹² Sodba z dne 3. oktobra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet (C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 47 in navedena sodna praksa).

B. Prvi in tretji pritožbeni razlog

43. Pritožnica v okviru prvega dela prvega pritožbenega razloga v bistvu navaja, da je Splošno sodišče napačno štelo INEA za avtorico izpodbijane odločbe. Zato je menilo, da je tožba zoper Komisijo uperjena zoper napačnega naslovnika. V drugem delu tega pritožbenega razloga pritožnica navaja razloge, zakaj je, četudi je INEA bila avtorica izpodbijanega akta, tega vsekakor treba pripisati Komisiji in je zato tožba veljavno vložena zoper Komisijo. V tretjem pritožbenem razlogu pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno presodilo, da tožbe ni mogoče razumeti, kot da je uperjena (tudi) zoper Izvedbeni sklep Komisije z dne 31. julija 2015.

44. Komisija zavrača te trditve. Sklep Splošnega sodišča, da zoper Komisijo uperjeno tožbo zavrže kot nedopustno, naj bi bil pravilen. Poleg tega naj bi sodišče pravilno zavrnilo razširitev predmeta tožbe na Izvedbeni sklep Komisije z dne 31. julija 2015. Poleg tega Komisija meni, da so trditve pritožnice v delu, kjer se sklicuje na opravičljivo zmoto, nove in zato nedopustne. Ravno tako naj bi bilo nedopustno, da se pritožnica v okviru pritožbe sklicuje na sestanek s Komisijo z dne 20. oktobra 2015, ki ga na prvi stopnji ni omenila.

45. V prvem in tretjem pritožbenem razlogu je v bistvu navedeno, da je po eni strani Splošno sodišče napačno presodilo, da je tožba uperjena zoper INEA, in da po drugi strani Splošno sodišče neupravičeno ni štelo, da je tožba uperjena zoper Izvedbeni sklep Komisije z dne 31. julija 2015.

46. Elementov, s katerimi bi bila nedopustnost prvega in tretjega pritožbenega razloga posebje utemeljena, ne vidim. Zlasti niso utemeljeni razlogi za nedopustnost, ki jih navaja Komisija. Ali je dopustno, da se pritožnica v okviru pritožbe sklicuje na sestanek s Komisijo oziroma na opravičljivo zmoto, je nepomembno, saj je pritožbenim razlogom treba ugoditi ne glede na to.

47. Odločilno je namreč, da je Splošno sodišče v svojem sklepu spregledalo smisel tožbenega predloga. Napačno je menilo,¹³ da je akt, ki ga je pritožnica izpodbijala, elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015.

48. Na podlagi tega je Splošno sodišče napačno presodilo, da je tožba nedopustna,¹⁴ ker je uperjena zoper Komisijo, in ne zoper INEA kot avtorico elektronskega sporočila z dne 17. julija 2015. Zato je Splošno sodišče tudi napačno menilo,¹⁵ da je za to, da bi se zajelo Izvedbeni sklep Komisije z dne 31. julija 2015, potrebna sprememba predmeta tožbe, ki pa v skladu s členom 86 Poslovnika Splošnega sodišča ni dopustna.

49. Na podlagi lastne sodne prakse, v skladu s katero lahko opredelitev izpodbijanega akta implicitno izhaja iz navedb v tožbi in celotne argumentacije,¹⁶ bi Splošno sodišče moralo prepoznati, da predmet tožbe, ki je bila izrecno uperjena zoper Komisijo, ni elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015, ampak odločba Komisije z dne 31. julija 2015, s katero je bil v izbirnem postopku zavrnen predlog pritožnice.

50. Res je, da pritožnica v tožbi izpodbijanega akta ves čas ne imenuje enotno. Tako izpodbijani akt sprva opredeli kot „odločbo Komisije z dne 17. julija 2015, s katero je ta zavrnila [njen] predlog [...] (odločba)“. Na drugem mestu v nadaljevanju tožbe pa je zapisano, da ji je Komisija 17. julija 2015 poslala elektronsko sporočilo, pritožnica pa to „elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015“ označi za „odločbo“. Tudi v obrazložitvi tožbe se pritožnica sklicuje na „odločbo“ in izpodbija njeno obrazložitev s sklicevanjem na besedilo elektronskega sporočila z dne 17. julija 2015. V tožbenem predlogu se pritožnica sklicuje zgolj na „odločbo“, ki naj se razveljavi, tudi v zvezi z „opuščenjo ali nezadostno utemeljitvijo“.

¹³ V točkah 9, 19, 22 in 40 izpodbijanega sklepa.

¹⁴ V točki 24 izpodbijanega sklepa.

¹⁵ V točkah 38–40 izpodbijanega sklepa.

¹⁶ Glej sodbo Splošnega sodišča z dne 13. oktobra 2015, Komisija/Verile in Gjergji (T-104/14 P, EU:T:2015:776, točka 108).

51. Vendar pa je pritožnica v odgovoru na ugovor nedopustnosti Komisije jasno navedla, da je po njenem mnenju elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015 treba razumeti zgolj kot sporočilo o zavrnilni odločbi Komisije in da njena tožba izrecno ni uperjena zoper INEA, ampak zoper Komisijo kot avtorico zavrnilne odločbe.

52. Na tej podlagi, iz katere izhaja to, da pritožnica izpodbijani akt sicer različno imenuje, a v svojih pisnih stališčih do ugovora nedopustnosti jasno in nedvoumno izraža svoje razumevanje predmeta tožbe, Splošno sodišče ne bi smelo brez nadaljnega šteti, da je predmet tožbe elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015.

53. To velja še toliko bolj, ker Splošno sodišče v točkah 18 in 23 izrecno navaja, da po razumevanju tožnice njena tožba ni uperjena zoper akt INEA, ampak zoper akt Komisije, o katerem prvi zgolj obvešča. V zvezi s tem je treba opozoriti, da Splošno sodišče v točkah od 32 do 36 izpodbijanega sklepa izrecno preuči elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015 in ugotovi, da v njem omenjeni sklep komisije še ni bil končen. To stališče Splošnega sodišča je v protislovju z razlago, ki jo zastopa glede predmeta tožbe.

54. Navsezadnje je bila tožba uperjena izrecno zoper Komisijo, kar je bilo po pravni argumentaciji Splošnega sodišča¹⁷ tudi dosledno v tem, da je imela Komisija, ne pa tudi INEA, pravico do odločanja o dodelitvi finančne pomoči v okviru izbirnega postopka.¹⁸ V tem smislu Splošno sodišče predmet tožbe razlaga tako, da po njegovih lastnih navedbah iz njega nujno sledi, da tožba ne more biti uspešna.

55. Pri pravilni razlagi tožbenega predloga pa bi Splošno sodišče moralo prepoznati, da je bil v predmetu tožbe zajet Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015.

56. Kot namreč izhaja iz ugotovitev v točki 49, je bil cilj tožbe razveljavitev odločbe komisije, s katero je bil v izbirnem postopku zavrjen pritožničin predlog.

57. V skladu s členoma 18 in 25 Uredbe (EU) št. 1316/2013¹⁹ je Komisija na podlagi predvidenega postopka pregleda sprejela Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015, s katerim je določila izbrane projekte in višino dodeljene finančne pomoči. Predloga pritožnice ni med izbranimi projekti, s čimer je bil implicitno zavrjen.

58. Dejstvo, da se pritožnica v svoji začetni vlogi v zvezi s tem sklicuje na odločbo komisije z dne 17. julija 2015 – torej datuma elektronskega sporočila – ni pomembno. Ne preprečuje, da se Izvedbeni sklep Komisije z dne 31. julija 2015 šteje za predmet tožbe.

59. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je takrat, ko je pritožnica svojo tožbo vložila no Splošnem sodišču, torej 25. septembra 2015, imela zgolj elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015. Kot Splošno sodišče samo priznava,²⁰ njegova vsebina ni bila nedvoumna. Pritožnica je to elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015 razumela tako, da ji je z njim sporočena zavrnilna odločba Komisije.

60. Pred vložitvijo tožbe je Komisija sicer že davno sprejela Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015.

¹⁷ V točkah 21 in 23 izpodbijanega sklepa.

¹⁸ Glej zgoraj točko 15. Mimogrede naj omenim, da so v točki 21 izpodbijanega sklepa podane pristojnosti INEA za ta primer le delno relevantne.

¹⁹ Glej točke od 11 do 14 zgoraj.

²⁰ V točki 32 izpodbijanega sklepa.

61. Vendar v nasprotju z upoštevnimi določbami ta sklep pritožnici ni bil posebej sporočen. V zvezi s tem je iz Sklepa Komisije C(2013) 9235 final z dne 23. decembra 2013 o prenosu pooblastil na Izvajalsko agencijo za inovacije in omrežja razvidno, da so naloge med Komisijo in INEA razdeljene tako, da Komisija sprejema vsebinske odločitve, INEA pa poskrbi za sporočanje teh odločitev posamičnim osebam.²¹

62. Nadalje je nesporno, da je bil Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015 objavljen na spletni strani generalnega direktorata Komisije MOVE šele 12. oktobra 2015 in na spletni strani INEA 14. oktobra 2015, torej šele nekaj tednov po vložitvi tožbe.

63. Zato je sklicevanje na odločbo Komisije z dne 17. julija 2015 zaradi okoliščin tega primera zgolj povsem razumljivo napačno poimenovanje s strani pritožnice, ki ni razlog za resen dvom o identiteti predmeta tožbe, ki ga pritožnica izpodbija.²²

64. Zato razlaga tožbe, po kateri ta vključuje Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015, Komisiji tudi ne omejuje pravice do obrambe. To velja še toliko bolj, ker pritožnica v svojih pisnih stališčih, s katerimi je odgovorila na ugovor nedopustnosti Komisije, izrecno izjavlja, da naj Splošno sodišče njeno tožbo šteje kot uperjeno zoper Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015.

65. Navsezadnje bi Splošno sodišče moralo prepoznati, da je bila s strani tožeče stranke izrecno zahtevana interpretacija predmeta tožbe tudi edina koristna.

66. Kot je že navedeno zgoraj v točki 54, je Splošno sodišče samo ugotovilo, da tožba, s katero se zahteva razveljavitev „elektronskega sporočila z dne 17. julija 2015“, ne more biti uspešna. Nadalje izhaja vsaj implicitno iz točke 35 izpodbijanega sklepa, da je bilo Splošno sodišče mnenja, da se lahko ničnostna tožba vloži le zoper Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015. Tudi v tem primeru se znova pokaže, da Splošno sodišče tožbeni predlog samovoljno razlaga tako, da po njegovem lastnem mnenju privede do tega, da se mora tožba zavreči kot nedopustna.

67. Zato je za zagotovitev učinkovitega pravnega varstva tožbo treba razlagati tako, da obsega Izvedbeni sklep z dne 31. julija 2015.²³

68. Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče s tem, da je za predmet tožbe štelo elektronsko sporočilo z dne 17. julija 2015, in ne Izvedbenega sklepa Komisije z dne 31. julija 2015, tožbeni predlog razumelo napačno in tožbo neupravičeno zavrglo kot nedopustno.

69. Na podlagi tega je treba izpodbijani sklep razveljaviti, pri čemer drugega dela prvega pritožbenega razloga in drugega pritožbenega razloga ni treba preučiti.

VI. Posledice

70. V teh okoliščinah je treba izpodbijani sklep razveljaviti. Ker se Komisija o zadevi še ni izrekla, o pravnem sporu ni mogoče dokončno odločiti in ga je v skladu s členom 61 Statuta Sodišča Evropske unije treba vrniti v presojanje Splošnemu sodišču. Odločitev o stroških se pridrži (sklepanje *a contrario* na podlagi člena 184(2) poslovnika).

²¹ Glej točko 16 zgoraj.

²² Glej sklep Splošnega sodišča z dne 21. septembra 2011, PPG in SNF/ECHA (T-1/10, EU:T:2011:507, točki 33 in 34), potrjen s sodbo z dne 26. septembra 2013, Polyelectrolyte Producers Group in SNF/ECHA (C-626/11 P, EU:C:2013:595, točka 29).

²³ Glej tudi točko 7 zgoraj.

VII. Predlog

71. Glede na zgornje premisleke Sodišču predlagam, naj v zadevi C-635/16 P odloči tako:

1. Sklep Splošnega sodišča z dne 11. oktobra 2016, Spliethoff's Bevrchtingskantoor/Komisija (T-564/15, EU:T:2016:611) se razveljavi.
2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
3. Odločitev o stroških se pridrži.